

Nr 16.

Av herr Nilsson, Theodor, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om allmän omsättningsskatt.

Enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 3 med förslag till förordning om allmän omsättningsskatt komma även fiskerinäringens såväl driftskostnader som produkter till väsentliga delar att beröras av den föreslagna skatteformen.

Redan vid krigets utbrott i september förra året började svårigheterna för fiskets utövare att till sjöss i vanlig omfattning bedriva sin näring. Genom den avspärrning och minskade rörelsefrihet på havet, som blev följden av krigshändelserna i Norge och Danmark, blev situationen ytterligare förvärrad särskilt för dem av våra fiskare, som bedriva fisket i Nordsjön, Skagerrack och Kattegatt.

Om man bortser från den risk till liv och egendom, som minfaran och beskjutning från luften utgör, vilket helt naturligt hämmar fiskets effektivitet, så ha genom minering och avspärrning jämte andra liknande åtgärder stora delar av de mest givande fiskeplatserna avstängts från möjlighet att där bedriva fiske. Inom de områden där fiske ännu kan bedrivas hämmas detta i viss utsträckning av under kriget sänkta fartyg vilka belamra havsbotten. Dessa på botten liggande vrak förorsaka nämligen för fiskets utövare betungande redskapsförluster.

Redan under normala förhållanden förekommer det i mycket stor utsträckning att fiskredskapen måste förnyas av helt andra orsaker än normal förslitning. Sålunda förekomma ofta omfattande redskapsförluster förorsakade av storm, redskapens fastsättande i vrak på havsbotten m. m. Genom de ovan nämnda fartygssänkningarna komma av allt att döma redskapsförlusterna bliva allt vanligare särskilt inom de områden där västkustfiskarna driva sitt fiske. Då ingen civilförsäkring finnes att tillgå i annat fall än vid fartygs totalförlust och dessa förnödenheter för fiskets drift utgöra en betydande del av fiskets driftskostnader, kommer den föreslagna omsättningsskatten, i detta avsnitt, att bli mycket betungande för fiskerinäringen. Vid en utredning, som på initiativ av Svenska västkustfiskarnas centralförbund företagits för att utröna de sammanlagda driftskostnaderna för fiskets utövande inom Bohuslän och Halland framgick, att dessa kostnader pr år uppgingo till en summa av cirka 5,500,000 kr., varav kostnaden för redskapen utgjorde en betydande del. Sedan krigsutbrottet ha kostnaderna för fiskets drivande undergått en betydande ökning. Att ens vid en förhållandevis grundlig undersökning av utgiftsökningen för fisket inom de olika fiskegrenarna få fram fullt riktiga siffror är på grund av rådande förhållanden svårt om

inte rent av omöjligt. Man kan dock tryggt påstå, att denna utgiftsökning för västkustens vidkommande, där huvuddelen av vårt fiske är förlagt, mer än fördubblats sedan krigets utbrott.

Visserligen har förstahandspriset på fisk undergått viss prishöjning, men de minskade fiskemöjligheterna göra, att denna prisförhöjning inte uppväger de ökade driftskostnaderna. Därtill kan tilläggas att förhållandena på fiskhandelsns område äro sådana, att fiskarna själva inte nämnvärt kunna påverka förstahandspriset på fisk. Av denna orsak kommer den föreslagna omsättningsskatten i den mån den berör fiskets produkter även ogynnsamt återverka på förstahandspriset på fisk och därmed också på fiskerinäringens försörjningsmöjligheter. Den föreslagna omsättningsskatten kommer på grund av ovannämnda omständigheter att synnerligen ogynnsamt och betungande beröra fiskets drift och ställa denna näring, vars utöfvare kämpa en hårdare kamp för sin tillvaro än de flesta andra yrkesutöfvare, i en sämre och ogynnsammare ställning än till exempel jordbruksnäringen.

Det undantag, som nämnes i § 2 mom. 1 punkt c och lyder »Vid försäljning, som i ringa omfattning bedrivs av — — — fiskare med fisk av egen fångst», berör i stort icke det yrkesmässigt bedrivna fisket. Däremot kommer nämnda undantag att giva en del av binäringsfiskarna en förmånsställning framför yrkesfiskaren. I denna för vår folkförsörjning svåra tid är det av synnerligen stor vikt att fiskproduktionen, så långt det under nuvarande förhållanden är möjligt, hålles i gång. Fiskerinäringens svårigheter äro emellertid på olika områden så stora, ehuru vi i detta sammanhang icke anse oss kunna beröra desamma, att en skatteform, som t. ex. beskattar anskaffning av redskap, som under hårda arbetsförhållanden gått förlorade, måste anses hård och olämplig.

Med stöd av vad sålunda anförts tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 3, att å redskap, som inköpes av yrkesfiskare eller binäringsfiskare för utövande av sitt yrke, omsättningsskatt icke skall utgå.

Stockholm den 30 oktober 1940.

Emil Andersson,
Jäger.

John Gustavson,
Guntorp.

Th. Nilsson.

Karl H. Andersson.